इतितास्विकमर्थमुक्का पुनर्लीकानुसारेणाह ॥ वनेत्यादि ॥ हिरेवार्थे किलेतिनिश्वये ॥ वनवासे बहुधादुःखानिसंतीतिनिश्वितंजानाम्येव तथापि तान्यकतात्मभिरजितं द्रिये:पुरुषे: स्नीसाहित्यवशाखाप्यते॥ अचपुरुषप्रकरणाभावेपितदुक्तिस्वयापि साबुद्धिवनवासदुःखंदुखा ननिवर्तनीयेतिष्वनयितुं ॥१२ ॥ ननुरुक्षणज्ञानां भ्रमाभवेत्तचा ह ॥ कन्ययाचेति ॥ भिक्षिण्याः शमरुत्तायाःशमवदाचारायास्तापस्याः ॥ तपोयुक्तत्वेन तस्याभ्रमोनसंभवतीतिभावः अत्रत्यभिहेत्युत्तरश्लोकान्वयि ॥ १३ ॥ इह अ स्मिन्ग्रहे पूर्वमेवत्वं मेमया बहुतिथं बहुवारं वनवासस्य लीलार्थवनगमनंप्रति प्रसादितः अतस्वयासंह वनगमनं मेकांक्षितं हि निश्वयन इतिजानीहीतिशेषः॥ १४॥ वनवासेहिजानामिदुःखानिबहुधाकिछ॥ प्राप्यंतेनियतंवीरपुरुपैरकतात्मभिः॥ १२॥ कन्ययाचिपतुर्गेहेवनवासःश्रुतोमया॥ भि क्षिण्याःशमरुत्तायामममातुरिहाग्रतः॥ १३॥ प्रसादितश्रवैपूर्वत्वंमेबहुतिथंप्रभो॥ गमनंवनवासस्यकांक्षितंहिसहत्वया॥ १४॥ कृतक्षणाहंभद्रंतेगमनंप्रतिराघव॥वनवासस्यश्ररस्यममचर्याहिरोचते॥ १५॥श्रुद्धात्मन्त्रेमभावाद्दिभविष्यामिविकल्मणा॥भ र्तारमनुगच्छंतीभर्ताहिपरदैवतं॥१६॥प्रेत्यभावेहिकल्याणःसंगमोमेसदात्वया॥ श्रुतिहिश्रुयतेपुण्यात्राह्मणानांयशस्विनां॥१७॥ इहलोकेचिपतिभिर्याक्षीयस्यमहावल॥ अद्भिर्दत्तास्वधर्मेणप्रेत्यभावेपितस्यसा॥ १८॥ एवमस्मात्स्वकांनारींसुवत्तांहिपतिव्रतां ॥ नाभिरोचयसेनेतुंत्वंमांकेनेहहेतुना ॥ १९॥ हराघव तेभद्रं अहंगमनंप्रति कृतक्षणास्मि कृतानुमितकास्मि ॥ वनेवासो यस्य तादशस्यशूरस्य तवच र्या शुश्रुपा ममरोचतेहि तादशस्य शूरस्यतव चर्या रक्षोवधादिरूपा ममरोचते तत्संबंधेनैवशोभते संपद्यते हियतइतिगृढं॥१५॥प्रेमभावाद्वर्तारमनुगच्छंती विकल्मषाभविष्या मीत्यन्वयः त्वयाविनात्रस्थितौहि लोकःकल्मषंसंभावयिष्यतीतिभावः॥१६॥ प्रेत्यभावे मृत्वाशरीरांतरपरिगृहेपि परलोकेपीतियावत् ॥ त्वयासहसंगमः कल्याणः दिव्यसु खहेतुः अतरहसंगमस्यकल्याणत्वं केमुतिकन्यायसिद्धमितिभावः॥ पेत्यसंगमसत्वे मानमाह ॥ ब्राह्मणानां मुखातुण्या किलश्रुतिर्यतउक्तार्थप्रतिपादिका श्रूयते ॥१ ७॥ तां 🕌 श्रुतिंपठित॥ इहेति॥यास्री पितृभिः पितृपितामहमात्रादिभिर्यस्याद्भिःस्वधर्मेण स्तस्यातीयकन्यादानधर्मेण दत्तां साइहलोकेच तस्यैव पेत्यभावेपि तस्यैवभवतीति॥१८॥ एवंश्रुतिन्यायतोनित्यसंबंघेसतीत्यर्थः॥ अस्मान्यगरात् स्वकां स्वीयांसुरत्तामित्यस्यविवरणंपतिव्रतामिति॥ १९॥